

Sygn. akt I C 1243/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2018 r. w Piszcu

sprawy z powództwa Powiatu P. - Powiatowego Urzędu Pracy w P.

przeciwko C. L.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego C. L. na rzecz powoda Powiatu P. - Powiatowego Urzędu Pracy w P. kwotę 10 820,83 zł (dziesięć tysięcy osiemset dwadzieścia złotych 83/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2016r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego C. L. na rzecz powoda Powiatu P. - Powiatowego Urzędu Pracy w P. kwotę 3 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1243/17

UZASADNIENIE

Powiat P. – Powiatowy Urząd Pracy w P. wytoczył powództwo przeciwko C. L. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...), Usługi (...) w P. o zapłatę kwoty 10 820,83 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 19 lipca 2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 26 lutego 2016 roku strony zawarły umowę nr (...) o refundację części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne osób bezrobotnych do 30-ego roku życia. Zgodnie z umową pozwany zobowiązał się zatrudnić w pełnym wymiarze czasu pracy jedną osobę bezrobotną skierowaną przez urząd pracy, posiadającą kwalifikacje określone we wniosku o zawarcie umowy i wskazane w „zgłoszeniu krajowej oferty pracy”, na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego nieprzerwanie przez okres 12 miesięcy począwszy od 1 marca 2016 roku. Natomiast powód zobowiązał się do zwrotu pozwanemu przez okres 12 miesięcy części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody i składki na ubezpieczenia społeczne za skierowaną osobę bezrobotną w wysokości 2 100 zł miesięcznie.

Powód wskazał, że z dwiema osobami, skierowanymi do pozwanego przez powiatowy urząd pracy, umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron i za wypowiedzeniem, w związku z czym powstała przerwa w zatrudnieniu. Wobec powyższego pozwany występował do powoda z wnioskami o wydłużenie okresu przerwy w zatrudnieniu, na co

powód zgadzał się podpisując aneksy do umowy nr (...). Pomimo przedłużania pozwanemu terminów do wywiązania się z postanowień przedmiotowej umowy, pozwany nie zatrudnił w wyznaczonym terminie nowego pracownika, a tym samym naruszył warunki umowy. Pismem z 12 kwietnia 2017 roku powód wezwał pozwanego do wykonania umowy. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

W związku z powyższym, pismem z 9 maja 2017 roku powód wypowiedział umowę nr (...) i wezwał pozwanego do zwrotu wypłaconych na jej podstawie należności wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi zgodnie z treścią umowy. Pozwany nie zwrócił wypłaconych mu świadczeń.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 30 października 2017 roku Sąd Rejonowy w Pieszku nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania. (k. 24)

Pozwany C. L. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu zakwestionował nie wywiązanie się przez niego z przedmiotowej umowy. Podniósł, że pierwszy ze skierowanych do niego przez urząd pracy pracowników zmienił pracę, natomiast drugi oświadczył, że zważywszy na świadczenia otrzymywane z programu 500+ „nie opłaca mu się pracować”. Pracownicy ci odeszli na własne żądanie, co zdestabilizowało działanie firmy pozwanego. Bezrobotni kierowani do pozwanego w późniejszym terminie, nie chcieli podjąć zatrudnienia u pozwanego lub nie posiadali odpowiednich kwalifikacji. Osoby te nie odbyły odpowiednich kursów na przewóz rzeczy. Pozwany nie mógł narażać się na konsekwencje prawne zatrudniając takie osoby, a z drugiej strony nie mógł pozwolić sobie, aby zatrudnione osoby nie wykonywały żadnej pracy. Aby czynić zadość warunkom przedmiotowej umowy pozwany na własną rękę poszukiwał osób bezrobotnych mogących podjąć u niego pracę. Dzięki podjętym działaniom zatrudnił jedną osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia i kwalifikacje, jednak osoba ta ukończyła 30. rok życia, w związku z czym nie spełniała kryteriów określonych w przedmiotowej umowie.

Pozwany podkreślił, że w dalszym ciągu jest zainteresowany zatrudnieniem pracownika posiadającego odpowiednie kwalifikacje i ukończony wymagany kurs do przewozu rzeczy, któremu jest w stanie zagwarantować godne warunki pracy i płacy.

Sąd ustalił, co następuje:

C. L. , prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), Usługi (...) w P. wystąpił do Powiatowego Urzędu Pracy w P. z wnioskiem o zawarcie umowy o refundację pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres 12 miesięcy części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia.

Integralną częścią powyższego wniosku o refundację był formularz „zgłoszenia krajowej oferty pracy”, w którym to zgłoszeniu w punkcie 23. zawierającym oczekiwania-wymagania pracodawcy wobec kandydatów, C. L. wskazał:

- 1) poziom wykształcenia – średnie, zawodowe,
- 2) kwalifikacje i umiejętności – prawo jazdy kat. C + E,
- 3) uprawnienia – przewóz rzeczy.

(dowód: zgłoszenie krajowej oferty pracy k. 40; wyciąg z centralnej ewidencji działalności gospodarczej k. 12)

W dniu 26 lutego 2016 roku pomiędzy Starostą P. a C. L. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...), Usługi (...) w P. została zawarta umowa nr (...) o refundację części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne osób bezrobotnych do 30 roku życia.

Zgodnie z § 1 pkt 3. oraz § 2 pkt 1. i 2. umowy, C. L. zobowiązał się zatrudnić w pełnym wymiarze czasu pracy jedną osobą bezrobotną, skierowaną przez powiatowy urząd pracy w P., posiadającą požądane kwalifikacje określone we

wniosku o zawarcie umowy i wskazane w „zgłoszeniu krajowej oferty pracy”, na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, nieprzerwanie przez okres od 1 marca 2016 roku do 28 lutego 2017 roku oraz do utrzymania w zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy skierowaną osobą bezrobotną przez okres 12 miesięcy po zakończeniu okresu refundacji, o którym mowa wyżej.

Zgodnie z § 3 pkt 4. umowy, C. L. zobowiązał się do zatrudnienia kolejnej osoby bezrobotnej skierowanej przez powiatowy urząd pracy w P. w terminie 30 dni od dnia ustania zatrudnienia poprzednio skierowanego bezrobotnego. Strony umówiły się nadto, że przerwa spowodowana zatrudnieniem kolejnej osoby bezrobotnej na danym stanowisku pracy wydłuża okres zatrudnienia i okres obowiązywania umowy.

Zgodnie z § 4 pkt 2. umowy, Powiatowy Urząd Pracy w P. zobowiązał się do zwrotu C. L. części kosztów poniesionych w okresie od 1 marca 2016 roku do 28 lutego 2017 roku w wysokości 2 100 zł miesięcznie, na które składają się: koszty poniesione na wynagrodzenia, nagrody w wysokości 1 800 zł i składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości 300 zł.

(dowód: umowa nr (...) z dwoma załącznikami k. 14-17)

C. L. dwukrotnie występował do Powiatowego Urzędu Pracy w P. z wnioskiem o wydłużenie okresu przerwy w zatrudnieniu, przewidzianego w § 3 pkt 4 umowy nr (...).

Aneks nr (...) do umowy nr (...) przerwa w zatrudnieniu została przedłużona do 31 października 2016 roku, zaś zgodnie z aneksem nr (...) C. L. zobowiązał się do zatrudnienia kolejnej skierowanej przez urząd osoby bezrobotnej od 1 listopada 2016 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: aneks nr(...) i nr (...) do umowy nr (...) k. 18-19)

W ramach zgłoszonej oferty pracy Powiatowy Urząd Pracy w P. skierował do C. L. około 10 osób bezrobotnych.

Pierwszą refundację C. L. otrzymał 19 lipca 2016 roku.

W dniu 14 marca 2017 roku do Powiatowego Urzędu Pracy w P. wpłynęło wypowiedzenie umowy o pracę oraz świadectwo pracy A. S. zatrudnionego w ramach umowy nr (...).

W związku z powyższym Powiatowy Urząd Pracy w P. skierował do C. L. w ramach zgłoszonej przez niego oferty pracy kolejne osoby bezrobotne, w tym:

- w dniu 23 marca 2017 roku D. M., którego C. L. odmówił zatrudnienia podając, iż „kandydat nie spełnia warunków”,
- w dniu 29 marca 2017 roku K. M., który odmówił przyjęcia propozycji zatrudnienia w firmie (...) z uwagi na podjęcie pracy w innej jednostce,
- w dniu 6 maja 2017 roku P. B., którego C. L. odmówił zatrudnienia podając, iż „kandydat nie spełnia wymogów”.

(dowód: raport z listy osób bezrobotnych skierowanych do pozwanego k. 42-42v; skierowanie do pracy wraz z załącznikami dot. bezrobotnego D. M. k. 58-61; skierowanie do pracy wraz z załącznikami dot. bezrobotnego K. M. k. 44-52; oświadczenie K. M. k. 44; skierowanie do pracy bezrobotnego P. B. wraz z załącznikami k. 53-56)

Wobec braku innych kandydatów spełniających wymagania pracodawcy wskazane w zgłoszeniu krajowej oferty pracy, pismem z 12 kwietnia 2017 roku Powiatowy Urząd Pracy w P. wezwał C. L. do wskazania osoby bezrobotnej do zatrudnienia w ramach umowy nr (...) w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma.

C. L. otrzymał powyższe pismo 14 kwietnia 2017 roku. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

Wobec powyższego, Powiatowy Urząd Pracy pismem z 9 maja 2017 roku na podstawie § 7 ust. 2 i 3 umowy nr (...) wezwał C. L. do zwrotu w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania środków wypłaconych w ramach umowy z 26 lutego 2016 roku, to jest:

- należności głównej w kwocie 10 820,83 zł,
  - odsetek, naliczonych od dnia 19 lipca 2016 r. do dnia 9 maja 2017 r., w kwocie 437,28 zł,
- oraz dalszych odsetek liczonych od dnia 10 maja 2017 r. po 1 zł dziennie.

Korespondencja powyższa wróciła nieodebrana z placówki pocztowej po dwukrotnym awizowaniu.

(dowód: realizacja oferty pracy k. 41; pismo z 12.04.2017r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 20-21; pismo z 09.05.2017r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 22-23)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z § 1 pkt 3. oraz § 2 pkt 1. i 2. łączącej strony umowy, pozwany zobowiązał się zatrudnić na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w pełnym wymiarze czasu pracy nieprzerwanie przez okres jednego roku jedną osobą bezrobotną, skierowaną przez Powiatowy Urząd Pracy w P., posiadającą pożądane kwalifikacje określone we wniosku o zawarcie umowy i wskazane w „zgłoszeniu krajowej oferty pracy”.

W punkcie 23. zgłoszenia krajowej oferty pracy (k. 40 akt sprawy), dotyczącym oczekiwań-wymagań pracodawcy wobec kandydatów, pozwany wskazał:

- 1) poziom wykształcenia – średnie, zawodowe,
- 2) kwalifikacje i umiejętności – prawo jazdy kat. C + E,
- 3) uprawnienia – przewóz rzeczy.

Należy podkreślić, że ocena możliwości skierowania do pozwanego bezrobotnych i tym samym ocena możliwości udzielenia pozwanemu wnioskowanej refundacji nastąpiła w oparciu o złożoną przez pozwanego ofertę pracy i wskazane w niej wymagania stawiane przyszłemu pracownikowi.

Z załączonego do akt sprawy oświadczenia bezrobotnego D. M., skierowanego do pozwanego w dniu 23 marca 2017 roku, wynika jednoznacznie, iż spełniał on wszystkie wymagania pracodawcy – pozwanego, w tym posiadał ukończony kurs na przewóz rzeczy.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu za całkowicie nieuprawnioną uznać należy odmowę przez pozwanego zatrudnienia ww. D. M..

W ocenie Sądu pozwany w żadnej mierze nie udowodnił, że wymieniony bezrobotny, podobnie jak bezrobotny P. B., sami nie chcieli być u niego zatrudnieni. Nie potwierdził tego przesłuchany na wniosek pozwanego świadek J. L., która zeznała, że nie kojarzy ww. bezrobotnych (k. 62v akt sprawy). Innych dowodów na poparcie swoich twierdzeń pozwany nie przedstawił.

Odmowa przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy, stanowi naruszenie warunków łączącej strony umowy nr (...), czego konsekwencją jest obowiązek zwrotu przez pozwanego uzyskanej pomocy w kwocie proporcjonalnej do okresu, w którym nie utrzymano zatrudnienia skierowanej osoby, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, wynikający z § 7 ust. 2 umowy nr (...).

Zarówno postanowienia umowy, jak i wyliczenia powoda w zakresie wysokości zaległości z tytułu należności głównej i skapitalizowanych odsetek umownych nie były kwestionowane przez pozwanego.

W konsekwencji Sąd, na podstawie powołanych wyżej przepisów umowy z dnia 26 lutego 2016 roku, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10 820,83 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 19 lipca 2016 roku, tj. od dnia otrzymania przez pozwanego pierwszej refundacji w ramach umowy nr (...), do dnia zapłaty.

Mając na uwadze wynik procesu, Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu w oparciu o przepis art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, oraz § 2 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.). W tym przypadku jest to kwota 300 złotych tytułem zwrotu uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, kwota 3 600 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez powódkę kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego przez powódkę pełnomocnictwa.